

Pataki Edit

A zene hullámain

Határt nem ismer, el nem évül,
nem kezdik ki évszázadok,
az emberek közt szívárványívül
teremt erős kapcsolatot.

Gyóz billentyű- és húrsereggel,
hódít elsodró hangokon,
magadban dúdolódsz ma reggel –
világhódító hatalom.

Magadban dúdolódsz vagy zenged,
erősít, nem vagy egyedül,
Magányod mélyén társra lehetsz,
dalolhatod védelmedül.

Üldöztetésben biztos mentsvár,
viharban óvó menedék,
munkádhoz élénk ritmust diktál,
kimerülésben tartalék.

A lélek nyelvén hozzád szólhat,
belülről érint, lényeged.
Segítségével kapcsolódnak
a nemzedékek s nemzetek.

Elszórakoztat, pihenést adsz,
szárnyal vele a képzelet...
Nagy zűrzavarban úgy talál rád,
hogy békéd benne megleled.
Sebedre balzsam is lehet.

Vagy felkorbácsol, tette serkent,
máskor csendben elandalít,
közösségedben táncra lebbent,
és megnöveszti szárnyaid,
a csillagok közé repít.

Él természetben, madárdalban,
tücsökzenével is segít,
hogy élj velük harmóniában,
s az örök szépség része légy.